

Egyesült Államok részéről. A kongresszus mindkét háza mennydörgött, amiért Nagy-Britannia nem hajlandó Palesztinába engedni a magyar zsidókat.²⁷⁰ A zsidó mentő- és képviseleti szervezetek jól alátámasztott beadványokkal fordultak a washingtoni brit nagykövetséghez, és küldöttségeket menesztettek hozzájuk.²⁷¹ De minden próbálkozásuk eredménytelennek bizonyult.

Az időhúzás, amellyel a nyugati szövetségesek a mentés ügyét kezelték, kétséssé tette a Horthy-féle ajánlatot. Aggodalmaikat jócskán fokozták a gyorsan változó katonai fejlemények, pedig az aggodalom visszatekintve alaptalan volt, hiszen a németek nem akartak nagyobb számú zsidót kiengedni a markukból. Románia augusztus 23-i átállása és a Vörös Hadsereg ezutáni gyors előretörése a Horthy-féle kivándorlás előtt egyedül a Románia–Bulgária–Fekete-tenger útvonalat hagyta nyitva. A nyilaspuccs után a britek és az amerikaiak a zsidó közösség mentésére visszatértek a megtorlással való fenyegetésekhez.²⁷² A Háborús Menekültügyi Hivatal tárgyalásokba bocsátkozott a mentésről, főleg Saly Mayeren, aki a Jointot képviselte, valamint Kasztneren és Becheren keresztül. A WRB részéről McClellandnek a megbeszélésekbe való személyes bekapcsolódása november 4-én alighanem döntő hatást tett a tárgyalások kimenetelére, mert Becher „Roosevelt elnök személyes képviselőjeként” beszélt róla Himmlernek.²⁷³

A zsidó vezetők számos segítségkérésére a szokásos ígéret volt a válasz, hogy ugyanis a szövetségesek minden lehetőt megtesznek az újabb magyarországi üldözések megelőzésére.²⁷⁴ Ezeknek az ígéreteknek éppannyi hatásuk volt a zsidókra, mint a büntetéssel való fenyegetőzéseknek a nyilasokra. A zsidók továbbra is pontosan olyan védtelenek maradtak, mint voltak, a nyilasok pedig tovább garázdálkodtak mindaddig, míg meg nem érkezett a szovjet hadsereg és 1945. január 18-án fel nem szabadította Pestet, február 13-án pedig Budát.

A Szovjetunió

A Vörös Hadsereg meghatározó szerepet játszott a budapesti zsidók és a munkaszolgálatos-századokban szolgáló zsidók ezreinek megmentésében, a Szovjetunió ugyanakkor nem folyt különösebben bele a magyar zsidóság megmentésére indult politikai-diplomáciai hadjáratba. A zsidók felszabadítása a szovjet erőknél a tengelyhatalmakkal szembeni hadműveleteiből adódó következmény volt, s nem mentőmozgalom vagy embe-riességi megfontolások eredménye. A Nagy Szövetség többi tagjához hasonlóan a Szovjetuniót is elsősorban saját jól felfogott nemzeti érdekei mozgatták.²⁷⁵